

ಕೇಳುವುದ್ದೆ.. ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಾದು ಅಂತ.. ಹೀಗಳಾಟವಾಗಿದೆ ನಂಗೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಕಪ್ಪ ತೋಡಿಕೊಂಡ.

ಎದುರಿಸಿದ ವಾರಿಜಕ್ಕ ಬರುತ್ತಿದ್ದವಲು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡಿ ನಿಂತಳು. ‘ಏನುಹಾಳ್ಳಿ? ಕೆಲಸ ಜೋರಾ? ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಕಳ್ಳು ಪುಡಿಯಾಕೆ ಹೊರಟ್ತು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ನಂಬಂಡ, ‘ಎಲ್ಲಿಂದ ಕನಕ್ಕ ಕೆಲಸಾನೂ ಇಲ್ಲಾ. ಕಾಸೂ ಇಲ್ಲಾ.. ಅನ್ನಂಗಾಗೈತ್ತೆ. ಮಗನ ಪರಿಚ್ಚೇಗೆ ಕಟ್ಟುಕೆ ದುಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಪುಡಿಯಾಕೆ ಕಳ್ಳೆಲ್ಲಿಂದ ಬ್ತತ್ತದೆ?’ ಎಂದು ಸಪ್ಪೆಮುಖ ಮಾಡಿದ. ‘ನಿನೇ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಕನಕ್ಕ ಸುಖವಾಗಿದಿಯೆ.. ಮಕ್ಕಳೂ ಓದ್ದವೇ. ಕೈಲಿ ಕಾಸೂ ಓಡಾಡುದ್ದೆ. ಮನೆಲೂ ಅರಾಮಾಗೈತ್ತೆ ಎಂದ ದೇವಪ್ಪ. ‘ಹೋದು.. ಕವ್ಯಾ ಐ ಅಂದೆ ನಿವಾಳ್ಯೆ ಒಮ್ಮೆ ಸೋಜಪ್ಪನ ತಾವ ಹೋಗಿ ಮಾತಾಡ್ಯಾದ್ಯರ್? ಕವ್ಯಾ ಸುಖಾ ಕೇಳುತ್ತರೆ, ದುಡ್ಯು ಕಾಸು ಕೊಡ್ಯಾತ್ತರೆ’ ಎಂದಲ್ಲ ವಾರಿಜಕ್ಕ. ಇಬ್ಬರೂ ಧಟ್ಟನ ಪರಸ್ಪರ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ‘ಕಿರಿಸ್ತಾನರವರಲ್ಲಾರು? ಅವರು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೇರು ಅಂತಾರಂತೆ’ ಎಂದ ನಂಬಂಡ. ವಾರಿಜಕ್ಕ ತಿರುಗಿ ನಿಂತು, ‘ಅದ್ದಾಕಂತಾರೆ? ಅದು ನಮಿಷ್ಟೆ. ಚೆಕಾದ್ರ ಸೇರಬೋಳು. ಬ್ಯಾಡಾಂದ್ರೆ ಬಿಡಬೋಳು. ನನಗೇನೋ ಇಷ್ಟವಾಯ್ದು.. ಸೇರಿದ. ಹಂಗಂತ.. ಯಾರಿಗೂ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಲ್ಲಿ. ಬಿಡವರು ನಾವು. ಯಾವ ದೇವರಾದ್ಯೇನು? ಒಟ್ಟು ಮ್ಯಾಲ್ಕು ಒಬ್ಬ ಅವೇ. ಅವ್ಯೂ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಯೋತವ್ವೆ ಅಂದ್ರೆ ಅಯ್ಯಪ್ಪ’ ಎಂದು ಭಾಾವಾವೇಶದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದಳು.

‘ಮತ್ತೆ.. ನಿಂದಿಗ ಜಚಿಗೆ ಓಯ್ಯಿಯಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ ದೇವಪ್ಪ. ‘ಉಂಂ.. ಕನಪ್ಪ. ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಜಚಿಗೆ ಓಯ್ಯಿನಿ. ‘ಬ್ಯಾಬಲ್’ ಅಂತ ಇಂಗ್ರಿಸ್‌ಪ್ರಸ್ತುತಾ ಹೊಬ್ಬು. ನಂಗಿ ಇಂಗ್ರಿಸು ಬರಲಾಂದೆ. ಅದ್ದೆ, ‘ಹೊನಾ ಒಡಂಬಿಕೆ’ ಅನ್ನೋ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಸ್ತುತಾ ಕೊಟ್ಟವೆ. ಓದ್ದಿನಿ. ಸಭೆ, ಸಮಾರಂಭಗಳಿಂದೆ ಕರೀತಾರೆ.. ಓಯ್ಯಿನಿ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮೇರಿ ಅಂತ ಕರೀತಾರೆ. ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳು ಸಾವ್ಯ ರುಪಾಯಿ ಕೊಡ್ಯಾತ್ರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಫೀಸು ಕಟ್ಟೆ ಓದಸ್ತವೆ. ಅವಿಗೂ ಅದೇನೇನೋ ಇಂಗ್ರಿಸ್‌ಪ್ರಸ್ತುತಾ ಕೊಟ್ಟವೆ. ಸಾಕಲು.. ನಮಗಿನ್ನೇನೋ ಬೆಳ್ತು? ಎಂದಳು. ನಂಬಂಡ ತುಸು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ‘ನಿಂಗೆ.. ನಿಂಗೆ.. ನಮ್ಮ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿನ ಗುಡಿರವನ್ನ ಹೆದ್ದಿಕೆನೆ ಇಲ್ಲ? ಇಂಗ್ರಿಸ್

ಬ್ಯಾರೇ ಧರ್ಮಕ್ಕ ಹೋದಾಪ್ಪನ್ ಆಕೆ ರಕ್ತ ಕಾರಿ ಸಾಯಂಗೋ ಮಾಡ್ಯಾಂತಿಂತೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ‘ಅಯ್ಯಪ್ಪಾ.. ಗುಡಿರವನ್ಗೆ ಮನ್ಯಾಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕ್ಕಂತಿನಿ. ದ್ವಿತೀಯ ಕಾಸೂ ಹಾಕ್ಕೆನಿ. ಅದ್ದೂ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ. ಇದ್ದೂ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ’ ಎಂದು ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕೆಸ್ಟೆಗೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ತಪ್ಪ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಘಕ್ಕೆ ಏನೋ ಹೋಳಿದಂತಾಯಿತು. ‘ಅದೋ ನೋಣಿ. ಸೋಜಪ್ಪ ಬತ್ತು ಅವೇ. ಘಾದರೌ ಬರಾಗಂಟ ಇಲ್ಲಿ ಅವುದೇ ಮಾತು. ಬೇಕಿದ್ದೆ ಅವು ತಾವ ಪಳೀ’ ಎಂದದ್ದೇ ಸರಸರ ನಡೆದು ಹೋದಳು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ದಿಗಿಲಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸುಮ್ಮೆನೆ ನಿಂತರು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲೇ ಸೋಜಪ್ಪ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗಿತ್ತು. ‘ಒ.. ಪಿನ್ನಪ್ಪ. ಇಬ್ಬರೂ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಯಾ ನಿಂತಿದೀರಾ? ಎನಾದ್ದು ತೊಂದರೆ ಇದೆಯಾ? ನಾವು ದೇವರ ಸೇವಕರು. ನಾವಿರೋದು ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಕ್ಕೆ. ನಿಮಗೆ ಏನಾದ್ದು ಸಹಾಯ ಬೇಕಿತ್ತಾ?’ ಎಂದು ಮೆಲುನಗುತ್ತ ಕೇಳಿದರು. ಅವರ ನಗೆ ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಧ್ಯೇಯ ತಂಬಿತು. ದೇವಪ್ಪ ಮುಂದಾಗಿ ‘ಸೋಜಪ್ಪ.. ಸ್ವಲ್ಪ ದುಡ್ಯು ಕಾಸಿನ ತೊಂದರೆ. ಇನ್ನೆಂದಧ್ವಿತದೆ? ಇವನ ಮಗಂಗೆ ಬಿನೂರು ರೂ. ಥೀಸೋ ಕಟ್ಟಬೇಕಿತ್ತು. ನಮಪ್ಪಂಗೆ ಜೆಷಿಂಗ್‌ಬಿನಿಗೆ ಬಿನೂರು ಬೇಕಿತ್ತು. ತಾಗ ಕೈಲಿ ಕೆಲಸಾ ಬೆರೆ ಇಲ್ಲಲ್ಲ. ಕೈ ಓದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಎಂಗೋ ಮಾಡಾದು ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಯಾ ಇದ್ದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿಟ್ಟು. ಸೋಜಪ್ಪ, ‘ಇಷ್ಟೆನಾ? ನಾನೇನೋ ಗುಡ್ಡ ಕಡಕೊಂಡು ತಲೆ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿದ ಅನ್ನೋಂದಿದ್ದೆ. ಬೆಕಿದ್ದೆ ನಾನು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಣ್ಡಿನಿ ಎಂದು ಕಿಸೆಗೆ ಹೈ ಹಾಕಿದರು. ಮತ್ತೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪರಸರ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ತಕ್ಷಣ ನಂಬಂಡ, ‘ಆದ್ದೆ.. ಅಮ್ಮಾಕೆ ನಿವೃ ಧರ್ಮ ಬದ್ದಾಯ್ದು.. ಅಂತಿರಂತೆ. ಅದಾಗದು..’ ಎಂದು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದ. ಕಿಸೆಯಿಂದ ಕೈ ತೆಗೆದ ಸೋಜಪ್ಪ, ‘ನಾವೆಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರು ಕಣಪ್ಪ. ಮೊದಲು ಮಾನವ ಧರ್ಮ ನಮ್ಮದು. ನಾವ್ಯಾಕೆ ಹಂಗಂತಾ? ಅದ್ದು ನಿಮಿಷ್ಟೆ. ಏನೋ.. ಸಹಾಯ ಮಾಡಣಾ.. ಅಂತ ಕೇಳ್ಣೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡು’ ಎಂದು ಹೊರಟು. ದೇವಪ್ಪ ಅವಸರದಿಂದ ಕಂಗಿ, ‘ನಿಲ್ಲಿ ಸೋಜಪ್ಪ. ಸದ್ಗುಂಡ ದುಡ್ಯು ಕೊಡಿ. ನಾವು ಕೆಲಸಾ ಶುರುವಾಗೋಿತ್ತೂ ವಾಪಸ್ಸ ಕೊಟ್ಟಬ್ಬಿದ್ದೀವಿ’ ಎಂದ.